

ЕНІОАНАТОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ЧАКРОВИХ КОНУСІВ ЧАКРИ

(Еніоанатомія чакр)

Вперше у світі дається еніоанатомічна характеристика чакр

Ключові слова: функціональна універсальність чакри; інтеграція діапазонів електромагнітного спектра; функціональна збалансованість; функціональна рівнозначність; необхідність інформаційно-енергетичного забезпечення; інформаційно-енергетичні взаємообміни; ступінь функціональної активності; перехідний стан функціонування; режим поглинання, виведення та одночасного поглинання і виведення інформаційно-енергетичних матерій.

Впервые в мире представлена эниоанатомическая характеристика чакр

Ключевые слова: функциональная универсальность чакры; интеграция диапазонов электромагнитного спектра; функциональное сбалансирование; функциональное равенство; необходимость информационно-энергетического обеспечения; информационно-энергетические взаимодействия; степень функциональной активности; переходное состояние функционирования; режим поглощения, выведения и одновременного поглощения и выведения информационно-энергетических материй.

For the first time in the world enioanatomic characteristics of chakras is introduced

Key words: functional universality of chakra; integration of bands of electromagnetic spectrum; functional balance; the same meaning functionally; necessity of informational and energetical security; informational and energetical mutual exchanges; degree of functional activity; temporal functioning condition; absorption mode, emission mode and simultaneous absorption and emission mode of informational and energetical masses.

Продовження з випуску 43-49

Функціональна універсальність чакри – це всебічний, гармонійний, збалансований, рівнозначний структурно-функціональний розвиток усіх чакрових конусів чакри і можливість їх функціонування з однаковою ефективністю в будь-якому діапазоні електромагнітного спектра. При універсальному функціонуванні чакри структурно-функціональна специфічність обумовлена чакрою, і специфічність самої чакри трансформується до універсальності. Всі чакрові конуси чакри проявляються найвищими можливостями функціонування в усіх діапазонах електромагнітного спектра інформаційно-енергетичних полів буття, дозволяючи всім тілам, функціональним процесам, особливостям, властивостям і здібностям людини отримувати інформаційно-енергетичні матерії у необхідних об'ємах і необхідних діапазонів електромагнітного спектра. Функціональна універсальна чакра володіє значно більшими інформаційно-енергетичними можливостями автоматичного забезпечення взаємозв'язків і єдності людини з усіма природними її діапазонами електромагнітного спектра інформаційно-енергетичних полів буття, а також надійнішого забезпечення стабільності, всебічності, гармонійності і збалансованості розвитку людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей. Людина отримує можливість через будь-яку функціонально універсальну чакру свідомо встановлювати взаємозв'язок з усіма діапазонами електромагнітного спектра інформаційно-енергетичних полів буття. **Універсальне функціонування чакр інтенсифікує еволюційний розвиток людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей.**

Будова, структура, місце розташування, структурні співвідношення чакрових конусів між собою у межах чакри, їх структурні з'єднання з тонкоматеріальними тілами (ТМТ), однакова інформаційно-енергетична матерія чакрових конусів і ТМТ, взаємозалежність

функціональної активності чакрових конусів і ТМТ свідчать про те, що кожний чакровий конус є невід'ємною структурою одного ТМТ, а чакра – всіх ТМТ. Один чакровий конус є невід'ємною частиною одного ТМТ, з'єднаний з багатьма структурами всіх ТМТ, інформаційно-енергетично належить до одного діапазону електромагнітного спектра всіх інформаційно-енергетичних полів буття, може повною мірою забезпечувати інформаційно-енергетичними матеріями одне ТМТ і частково всі ТМТ, перебуваючи з ними у відповідних функціональних взаємовпливах. **Структурно один чакровий конус належить до однієї чакри і одного ТМТ, з'єднаний і функціонально взаємодіє з усіма чакровими конусами чакри і ТМТ.**

Одна чакра структурно-функціонально належить до всіх ТМТ, інтегрує червоний, світлосяючий червоний, оранжевий, світлосяючий оранжевий, жовтий, зелений, світлосяючий зелений, блакитний, бірюзовий, синій, бузковий, фіолетовий, рожевий, білий і золотий діапазони електромагнітного спектра інформаційно-енергетичних полів буття, може рівномірно забезпечувати інформаційно-енергетичними матеріями всі ТМТ і досягти з тілами функціональної збалансованості і рівнозначності.

Функціональна активність чакрового конуса залежить від функціональної активності чакрових конусів своєї чакри, всіх чакр, ТМТ, до якого належить конус, всієї решти ТМТ, а також від потреби в інформаційно-енергетичних матеріях, від характеру інформаційно-енергетичних полів навколишнього середовища і проявлюваних людиною особливостей, властивостей, здібностей і функціональних можливостей.

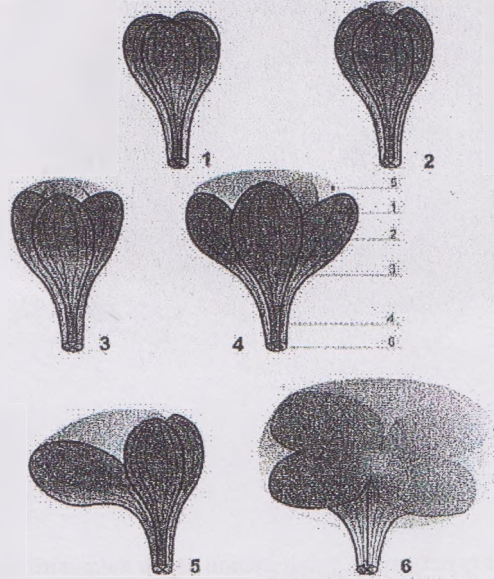
Чакрові конуси чакр, основи яких локалізуються в зовнішніх оболонках зовнішніх відділів блакитного, бірюзового, синього, бузкового, фіолетового, рожевого, білого і золотого вічних духовних ТМТ, значно збільшують свою функціональну активізацію тільки в процесі високого інтелектуального, ментального, морального, етичного, естетичного, позитивно емоціонального, псі-феноменального, духовного, душевного і божественного розвитку людини, а також при перебуванні в інформаційно-енергетичному духовно-божественному середовищі. Свідомо активізувати функціонування блакитного, бірюзового, синього, бузкового, фіолетового, рожевого, білого і золотого чакрових конусів чакр можна лише за умови високого інтелектуального, ментального, емоціонального, морального, етичного, естетичного, духовного, душевного і божественного розвитку людини, знання будови, структури, функцій, топографії чакр, ТМТ, методів і засобів їх розвитку. В умовах звичайного буденного життя функціональна активізація чакрових конусів чакр відбувається автоматично і обумовлюється характером інформаційно-енергетичних полів зовнішнього середовища, необхідністю інформаційно-енергетичного забезпечення росту, розвитку, вдосконалення, життєдіяльності і функціонування людини, її тіл, особливостей, властивостей і здібностей, які проявляє людина, інформаційно-енергетичної ідентичності та індивідуальності. Переважно чакрові конуси і чакри в цілому функціонують незалежно від свідомості людини і є надзвичайно чутливими до спрямованої на них інформаційно-енергетичної дії свідомості людини. Чакрові конуси можуть адекватно змінювати функціональну активність у відповідності до характеру свідомого інформаційно-енергетичного впливу на них.

Чакрові конуси є посередниками у встановленні пасивних, активних і високоінтенсивних автоматичних і свідомо керуючих взаємообмінів між ТМТ і відповідними діапазонами електромагнітного спектра всіх інформаційно-енергетичних полів буття.

Виконувати свої функції чакрові конуси чакр можуть як при відкритості і закритості їх основ в динамічному і статичному режимах, так і при функціональній активності і пасивності (мал. 1–6). Уся поверхня чакрового конуса бере участь у реалізації будь-якої із своїх функцій. Реалізація всіх природно властивих функцій чакрових конусів і чакр в цілому залежить від їх структурно-функціонального стану. Якість виконання чакровим конусом своїх функцій обумовлюється будовою, формою, структурою, розвитком конуса, його пелюстків, чакри в цілому, характером та кількістю його інформаційно-енергетичних

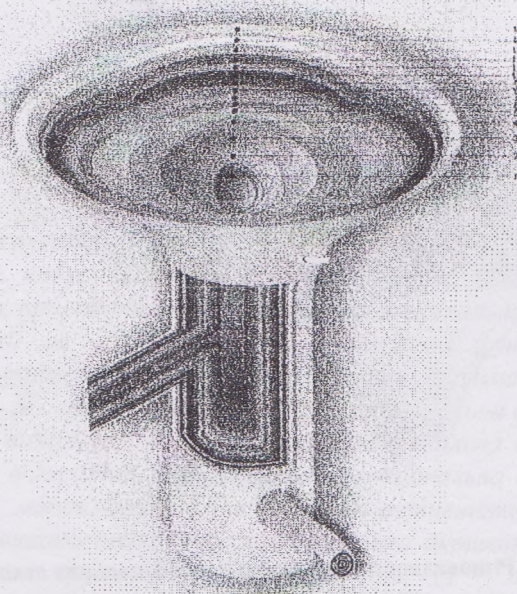
взаємозв'язків з ТМТ, інформаційно-енергетичною чистотою конусових структур і зовнішнього середовища.

Розрізняють максимальну, оптимально підвищену, середню, оптимально знижену, мінімальну функціональну активність, перехідний стан функціонування і пасивний функціональний стан. Кожному рівню функціональної активності відповідає певний структурно-функціональний стан чакрового конуса чакри.

Мал. 1. Структурно-функціональні стани основи чакри:

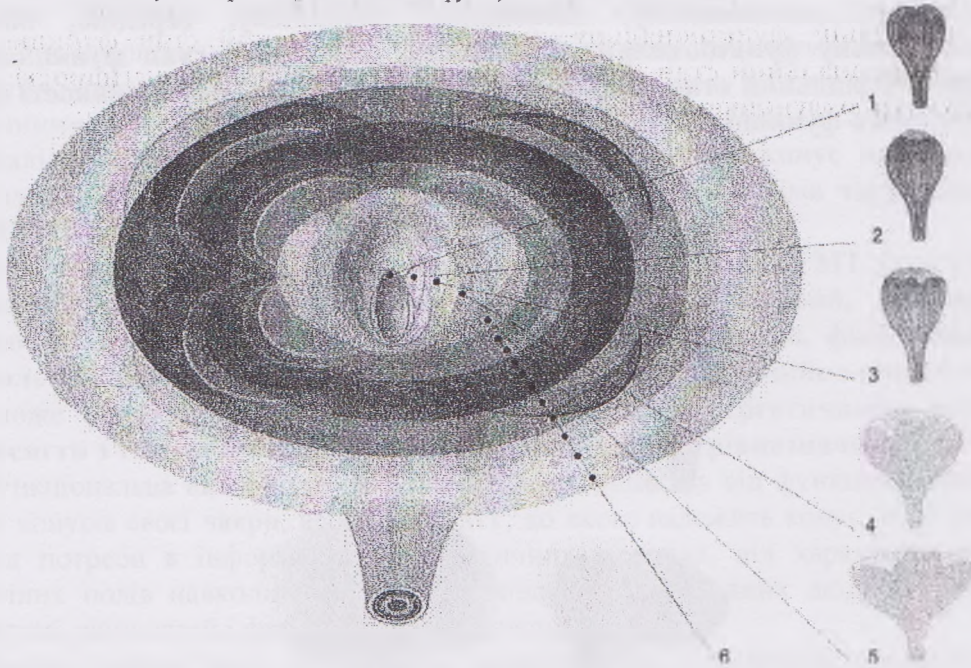
1 – закрита основа чакри, функціонально пасивний стан чакри; 2 – привідкрита основа чакри, перехід до мінімальної функціональної активності чакри; 3 – основа чакри відкрита на 25%, оптимально понижена функціональна активність чакри; 4 – напіввідкрита (40–50%) основа чакри, оптимально підвищена функціональна активність чакри: 4.1 – основа; 4.2 – тіло; 4.3 – вершина; 4.4 – мікроканали; 4.5 – оболонка; 4.6 – поперечний розріз вершини; 5 – частково відкрита основа чакри, високоспецифічна функціональна активність чакри; 6 – максимально (100%) відкрита основа чакри, максимальна функціональна активність чакри.

Мал. 2. Структурно-функціональні стани чакрових конусів чакри:

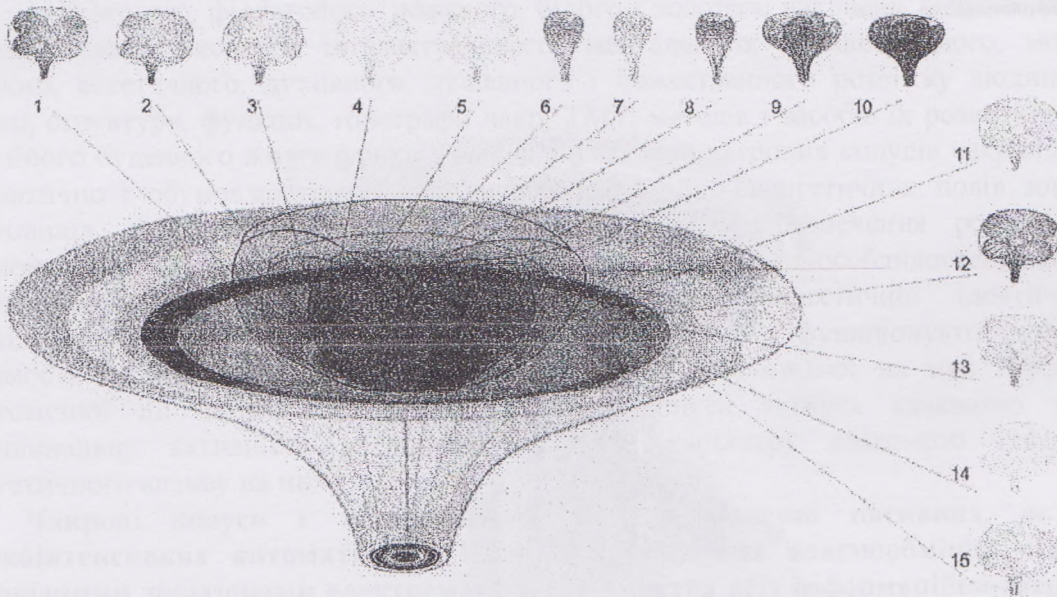
1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально понижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена

функціональна активність; 6-14 – проміжні конуси, відкриті, максимальна функціональна активність: 6 – зелений; 7 – світлосяючий зелений; 8 – блакитний; 9 – бірюзовий; 10 – синій; 11 – бузковий; 12 – фіолетовий; 13 – рожевий; 14 – білий; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Мал. 3. Можливі структурно-функціональні стани чакрових конусів чакри:

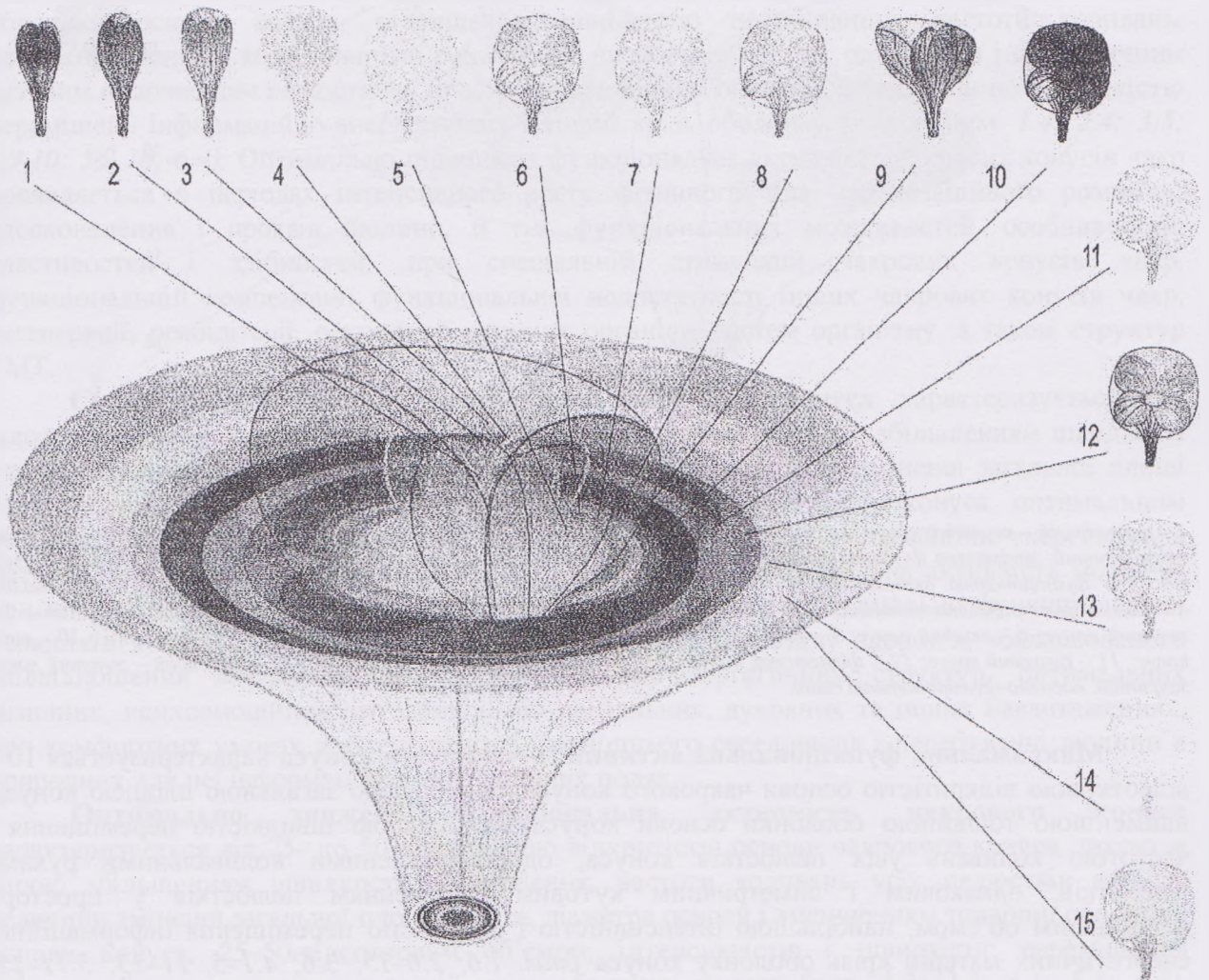
1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 6 – зелений, світлосяючий зелений, блакитний, бірюзовий, синій, бузковий, фіолетовий, рожевий, білий і золотий конуси – відкриті, максимальна функціональна активність.

Мал. 4. Різновидності структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

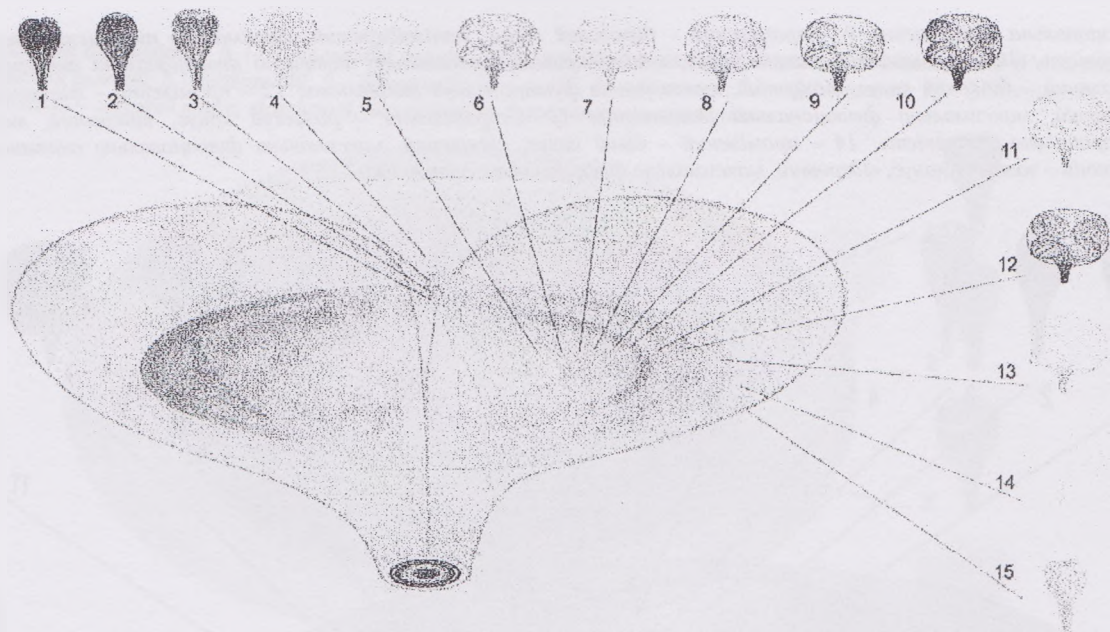
1 – внутрішній – червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 6 – проміжний конус – зелений, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 8 – проміжний – блакитний конус, привідкритий, мінімальна

функціональна активність; 9 – проміжний – бірюзовий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 10 – проміжний – синій конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 11 – проміжний – бузковий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 12 – проміжний – фіолетовий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 13 – проміжний – рожевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 14 – проміжний – білий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Мал. 5. Варіанти структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5 – проміжний – жовтий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 6 – проміжний – зелений конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 7 – проміжний – світлосяючий зелений конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 8 – проміжний – блакитний конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 9 – проміжний – бірюзовий конус, частково відкритий, високоспецифічна функціональна активність; 10 – проміжний – синій конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 11 – проміжний – бузковий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 12 – проміжний – фіолетовий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 13 – проміжний – рожевий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 14 – проміжний – білий конус, відкритий, максимальна функціональна активність; 15 – зовнішній – золотий конус, відкритий, максимальна функціональна активність.

Мал. 6. Один із варіантів структурно-функціональних станів чакрових конусів чакри:

1 – внутрішній – червоний конус, закритий, пасивно-функціональний стан; 2 – проміжний – світлосяючий червоний конус, привідкритий, мінімальна функціональна активність; 3 – проміжний – оранжевий конус, відкритий на 25%, оптимально знижена функціональна активність; 4 – проміжний – світлосяючий оранжевий конус, напіввідкритий, оптимально підвищена функціональна активність; 5–14 – проміжні конуси, відкриті, максимальна функціональна активність: 5 – жовтий конус; 6 – зелений конус; 7 – світлосяючий зелений конус; 8 – блакитний конус; 9 – бірюзовий конус; 10 – синій конус; 11 – бузковий конус; 12 – фіолетовий конус; 13 – рожевий конус; 14 – білий конус; 15 – зовнішній – золотий конус, закритий, пасивно-функціональний стан.

Максимальна функціональна активність чакрового конуса характеризується 100-відсотковою відкритістю основи чакрового конуса, найбільшою загальною площею конуса, найменшою товщиною оболонки основи конуса, найбільшою швидкістю переміщення і частотою коливань усіх пелюстків конуса, однонаправленими коливальними рухами пелюстків, однаковим і симетричним кутовим положенням пелюстків у просторі, найбільшим об'ємом, найбільшою інтенсивністю і швидкістю переміщення інформаційно-енергетичних матеріял крізь оболонку конуса (мал. 1.6; 2.6–15; 3.6; 4.1–5, 11–15; 5.11–15; 6.5–14). Максимальна функціональна активність чакрових конусів чакр проявляється в екстремальних умовах життєдіяльності, виживання, збереження життя, здоров'я, при прояві пси-феноменальних властивостей, при вирішенні доленосних проблем для людини і в моменти інформаційно-енергетичної активізації чакрових конусів спеціальними інформаційно-енергетичними і духовними методами. **Тільки оптимально структурно-функціонально розвинені чакрові конуси можуть проявляти максимальну функціональну активність.** Прояв максимальної функціональної активності у допустимих межах тривалості позитивно позначається на структурно-функціональному розвитку чакрового конуса, чакри, ТМТ, фізичного тіла, на вдосконаленні структурно-функціональної збалансованості морфологічних та інформаційно-енергетичних структур тіл, на еволюційному розвитку людини, її функціональних можливостях, особливостях, властивостях і здібностях. Довготривала максимальна функціональна активність супроводжується виснаженням чакрового конуса, руйнуванням конусової формоструктури, функціональним розбалансуванням, обмеженням функцій, неможливістю виконання властивих йому функцій з негативними наслідками для розвитку, вдосконалення і прояву людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей. Позитивні та негативні наслідки від максимальної активності чакрових конусів залежать від кількості чакрових конусів у межах однієї чакри і чакр, що перебувають у цьому стані, від

того, які це конуси і яких чакр, від умов і тривалості максимальної функціональної активності.

Оптимально підвищена функціональна активність чакрового конуса характеризується від 50- до 80-відсотковою відкритістю основи чакрового конуса, такою ж мірою збільшенням загальної площі конуса та діаметра його основи, зменшенням товщини оболонки основи конуса, підвищеною швидкістю переміщення, частоти коливань, однонаправленими коливальними рухами всіх пелюстків конуса, однаковим і симетричним кутовим положенням пелюстків у просторі, відповідним об'ємом, інтенсивністю і швидкістю переміщень інформаційно-енергетичних матерії крізь оболонку конуса (мал. 1.4; 2.4; 3.5; 4.9.10; 5.9.10; 6.4). Оптимально підвищена функціональна активність чакрових конусів чакр проявляється в періодах інтенсивного росту фізичного тіла, мобілізаційного розвитку, вдосконалення і проявів людини, її тіл, функціональних можливостей, особливостей, властивостей і здібностей, при спеціальній стимуляції чакрових конусів чакр, функціональній компенсації функціональної недостатності інших чакрових конусів чакр, регенерації, реабілітації, рекондиції окремих органів і систем організму, а також структур ТМТ.

Середня функціональна активність чакрового конуса характеризується 50-відсотковою відкритістю основи чакрового конуса, такою ж мірою збільшенням швидкості переміщення, частоти коливань усіх пелюстків конуса, величини зміненої загальної площі конуса, діаметра основи і зменшенням товщини оболонки основи конуса, оптимальним об'ємом, оптимальною інтенсивністю і швидкістю переміщень інформаційно-енергетичних матерії крізь оболонку конуса (мал. 2.4; 3.4). Середня функціональна активність можлива при оптимальній структурно-функціональній збалансованості оптимально функціонуваних пелюстків конуса. Вона проявляється в періодах доброго стану здоров'я, збалансованого співвідношення морфологічних та інформаційно-енергетичних структур, оптимальних фізичних, психоемоційних, інтелектуально-ментальних, духовних та інших навантажень, при комфортних умовах життєдіяльності, зовнішнього середовища і перебуванні людини в природних для неї інформаційно-енергетичних полях.

Оптимально знижена функціональна активність чакрового конуса характеризується від 25- до 50-відсотковою відкритістю основи чакрового конуса, такою ж мірою збільшенням швидкості переміщення, частоти коливань усіх пелюстків конуса, величини зміненої загальної площі конуса, діаметра основи і зменшенням товщини оболонки основи конуса, 25–50-відсотковим об'ємом, інтенсивністю і швидкістю переміщення інформаційно-енергетичних матерії крізь оболонку конуса (мал. 1.3; 2.3; 3.3; 5.3; 6.3). Оптимально знижена функціональна активність чакрових конусів чакр проявляється в процесі релаксації, медитації, під час піших спокійних прогулянок на природі, прослуховування релаксаційної музики, відпочинку, легкої комфортно-звичної праці, підтримання життєдіяльності і функціонування тіл при умовах, які заспокоїливо впливають на людину.

Мінімальна функціональна активність чакрового конуса характеризується від 0- до 25-відсотковою відкритістю основи чакрового конуса, такою ж мірою збільшенням швидкості переміщення, частоти коливань усіх пелюстків конуса, величини зміненої загальної площі конуса, діаметра основи і зменшенням товщини оболонки основи конуса, 0–25-відсотковим об'ємом, інтенсивністю і швидкістю переміщень інформаційно-енергетичних матерії крізь оболонку конуса (мал. 1.2; 2.2; 3.2; 4.6–8; 5.3; 6.2). Мінімальна функціональна активність чакрових конусів чакр проявляється тільки в процесі сну, глибокої релаксації, спокою, при повній інформаційно-енергетичній забезпеченості життєдіяльності та функціональних проявів людини у природних екологічно чистих і соціально комфортних умовах життя. Проте вона проявляється також і за тяжких умов середовища, при інформаційно-енергетичних блокадах чакрових конусів чакр, недостатньому розвитку чакрової формоструктури, її функціональних проявів та неможливістю чакрових конусів чакр функціонувати більш активно. У деяких випадках мінімальна функціональна активність

чакрових конусів чакр може проявитися як захисна реакція з метою збереження власних формоструктур та своїх функціональних можливостей. За даних умов може настати функціональна активізація окремих чакрових конусів чакр.

Перехідний стан функціонування чакрового конуса настає в моменти зміни пелюстками конуса своєї лівосторонньої орієнтації на правосторонню, правосторонньої орієнтації на лівосторонню, або на нейтрально орієнтоване положення у своїй площині з переходом від обертання за годинниковою стрілкою до обертання в напрямку проти годинникової стрілки і навпаки, а також від обертання до прямолінійного переміщення інформаційно-енергетичних матерії над основою чакрового конуса чакри.

Обертання інформаційно-енергетичних матерії над основою чакрового конуса за годинниковою стрілкою свідчить про функціонування конуса в режимі поглинання інформаційно-енергетичних матерії з інформаційно-енергетичних полів середовища та їх постачання фізичному і тонкоматеріальному тілам. Обертання проти годинникової стрілки свідчить про функціонування конуса в режимі виведення інформаційно-енергетичних матерії з організму і ТМТ, а при прямолінійних переміщеннях інформаційно-енергетичних матерії над основою чакрового конуса – про функціонування конуса в режимі одночасного поглинання і виведення інформаційно-енергетичних матерії.

Функціональний перехід характеризується поступовим зменшенням частоти коливань, короткочасним припиненням коливань і рухів пелюстків конуса, певною мірою закритості основи конуса, припиненням процесів поглинання інформаційно-енергетичних матерії із середовища та їх виведенням з організму і ТМТ, поступовим переходом чакрового конуса на інший функціональний режим і зміною напрямку переміщення інформаційно-енергетичних матерії над основою чакрового конуса чакри. Тривалість перехідного стану функціонування залежить від необхідності швидкої зміни режиму функціонування чакрового конуса. Періодичність перехідного стану функціонування конуса, від режиму поглинання до режиму виведення і від режиму виведення до режиму поглинання та до режиму одночасного поглинання і виведення, обумовлюється загальним структурно-функціональним станом фізичного тіла, ТМТ, умов їх життєдіяльності, характеру функціональних проявів людини, її тіл, особливостей, властивостей і здібностей. Тривалість і періодичність перехідного стану функціонування чакрових конусів чакр і чакр в цілому, а також фактори, які визначають характер перехідного стану функціонування, мало вивчені.

Продовження у випуску 51

ЛІТЕРАТУРА

1. **Васильчук А. Л.** Функціональна анатомія чакр. - Львів: Каменярь, 2003. – 208 с. + 22 іл.
2. **Васильчук А. Л.** Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. – Львів: „Каменярь”, 2003. – 648 с. з іл.
3. **Васильчук А. Л.** Розвиток чакр у переднатальному та постнатальному періодах онтогенезу людини // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. Вип. 7. - Львів, 2005, С. 18-24.
4. **Vasil'čuk Anatolij.** Enioanatomie jemnohmotných těl člověka. – Skalica: Elena Mikúšová MM, 2009. – 1 144 s.: il.

Н.С. ВОЗНЯК

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ОСІБ ДРУГОГО ЗРІЛОГО ВІКУ З ГІПЕРТОНІЧНОЮ ХВОРОБОЮ II СТУПЕНЯ У ЛІКАРНЯНИЙ ПЕРІОД

В статті представлена методика фізичної реабілітації для осіб другого зрілого віку з гіпертонічною хворобою II ступеня, яка направлена на покращення функціонального стану серцево-судинної системи.

Ключові слова: гіпертонічна хвороба, реабілітація, пацієнти, артеріальний тиск.